

الغافر

مکی سورة دی ۸۵ آیتونه لری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمَّ ١

ح-ا- میم (په اصلی معنی یی الله تعالی او رسول الله صلی الله علیه وسلم بنه پوهیږی .

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ٢

دا کتاب د برلاسی او پوه ذات الله تعالی له لوری نازل شوی دی .

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ٣

(هغه ذات چې) د گناهونو بښونکی، توبه منونکی، سخت مجازات ورکونکی او د ډیرو زیاتو نعمتونو لرونکی دی. له هغه نه غیر، بل خدای نشته او ټول بالاخره د هغه حضور ته ورتلونکی دی.

مَا يَجْدِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي

الْبَلَدِ ٤

(انسانانو ته لازمه نه ده چې د الله تعالی د عظمت، قدرت، ربوبیت او مبارک کلام په باب، بی ځایه مناقشې او جنجالونه وکړی خو) دا یوازې کافران دی چې (قصداً او عمداً) د الله تعالی د آیتونو په باب له عناد او بی ادبی نه ډک جنجالی بحثونه تودوی (دغه ډول کسان هېڅ حیثیت او پایښت نه لری) نو په ښارونو کې د دوی په (نمایشی) منډو تړو باید هیڅکله تیر نه وځی.

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ
 كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ
 الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾

له دوی نه ویراندې، د نوح قوم، او بیا ورپسې نورو قومونو (خپل پیغمبران) دروغ وگنل او هر امت هڅه وکړه چې خپل پیغمبر زندانی کړي (د دین له تبلیغ نه یې منصرف کړی او یا یې ووژنی) او د باطل په وسیله یې د حق د له منځه وړلو لپاره متې رانغښتې وې، خو ما هم په (سخت عذاب) راوښول (بیا یې ولیدل چې) عذاب څنگه و؟

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ
 النَّارِ ﴿٦﴾

په همدې توګه ستا د رب فرمان د کافرانو په باب صادر شو او د دوزخ په سخت عذاب محکوم شول.

الَّذِينَ يَمْلِكُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ
 وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً
 وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾

د عظیم عرش حاملین (ملانک) او په شاوخوا یې راټول شوی (موظف ملانک) ټول په حمد او ثنا سره د خپل رب تسبیحات وایی، په هغه کامل ایمان لری او د مؤمنانو لپاره د مغفرت دعاګانې کوی (او وایی:!) ای ربه! رحمت او علم دې په ټولو مخلوقاتو حاوی او خپور دی، نو هغو کسانو

ته چي (له خپلو گناهونو) توبه وباسي او ستا د احكامو پيروي كوي بېبڼه وكړه او د دوزخ له عذابه يې وژغوره.

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ
ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٨﴾

ای زمونږ ربه! هغوی او نیک او صالح پلرونه، ښځي او اولادونه يې په هغو تلپاتي جنتونو کې خای په خای کړه چې تا ورسره وعده کړی، بیشکه چې ته (د خپلو ټولو اقداماتو او احكامو په تطبيق او انفاذ) برلاسی او حکیم ذات يې.

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ
وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

او هغوی د بدو اعمالو له ارتکاب (او په قیامت کې له غم او پریشانی او اضطراب) نه لیري وساته او څوک چې په دغه ورځ له عذابه وژغورل شي، نو ستا د رحمت وړ گرځیدلی او لوی بریالیتوب يې په برخه شوی دی.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لِمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ
أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾

کافرانو ته به (دوزخ ته له ورننوتو سره سم) غږ وشي: نن چې تاسو د عذاب په لیدلو څومره په قهر یاست او پخپلو ځانونو لعنتونه وایي، د الله تعالی قهر هغه وخت له دي ډیر زیات و، چې په دنیا کې به تاسو ته د ایمان بلنه درکړی کیده او تاسو به د کفر او عناد لاره غوره کوله.

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَثْنَيْنِ وَأُحْيَيْتَنَا أَثْنَتَيْنِ فَأَعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ

خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ ﴿١١﴾

دوی به ووایی: ای زمونږ ربه مونږ ته دې دوه ځله مرګ او دوه ځله ژوند راکړی (نو که دریم ځل مو هم بیرته دنیا ته ولیږي نیک عملونه به وکړو او د مؤمنانو پحيث به ستا حضور ته راشو). اوس مونږ پخپلو گناهونو اعتراف کوو، نو آیا له دوزخه د وتلو او نجات کومه لار شته؟

ذٰلِكُمْ بِاَنَّهُۥ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحَدَّهٖ كَفَرْتُمْ وَاِنْ يُّشْرَكَ بِهِۦ

تُؤْمِنُوْا فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيْرِ ﴿١٢﴾

(ورته به وویل شی: دغه د عذاب شدت) له دې امله دی چې کله به تاسو ته د الله تعالی د وحدانیت د منلو بلنه درکړی کیده، تاسو به ترې انکار کاوه او کله چې به د شرک (په تائید خبرې) کیدې نو ورباندې به مو باور کاوه. اوس قضاوت او فیصله د لوی الله تعالی په واک کې ده.

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ ءَايَاتِهِۦ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا

يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَن يُّنِيبُ ﴿١٣﴾

(الله تعالی) هغه ذات چې تاسو ته د خپل قدرت نښې او دلایل بیانوی او له آسمانه درته روزی (باران چې د روزی منبع ده) نازلوی او له دغه حقیقت نه یوازې هغه کسان د عبرت درس اخلي چې (له شرک او معصیت نه توحید ته) راگرځي.

فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُوْنَ ﴿١٤﴾

نو (ای انسانی پرگنوا!) په پاک او سپیڅلی احساس او ایمان سره د الله تعالی عبادت وکړی، که څه هم ستاسو دغه عمل د کافرانو د ناخوښی او نفرت سبب شی.

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ

عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾

(الله تعالی د مؤمنانو) د درجاتو لوړوونکی او د عرش څښتن دی، په خپلو بندگانو کې هر چاته چې یې اراده وشي (د وحی پرېښته) روح ورلیږي (او امر ورته کوي) چې خلک (د قیامت) د ورځې له ملاقات نه خبردار او تنبیه کړي.

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ

الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

هغه ورځ چې دوی ټول به (له قبرونو څخه راوتلی او په یوه هوار میدان کې به) حاضر ولاړ وي او د هیچا (کوم عمل به) له الله تعالی نه پټ پاتې نشي، (او غږ به وشي): د چا ده نن واقعي اقتدار او ټولواکي؟ بیشکه چې ټوله واکمني، د واحد او پیاوړی ذات، الله تعالی ده.

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ

سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾

نن به هر چاته د هغه د کړنو بدله ورکړي شي، نن په هیچا ظلم زیاتی نشته، بیشکه چې د الله تعالی د حساب کتاب سیستم ډیر چټک دی.

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينٍ مَا

لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ﴿١٨﴾

(ای پیغمبره! خلکو ته) د نږدې ورځې (قیامت) د راتلو خبرداری ورکړه، هغه وخت چې) د ویرې او دهشت د شدت له امله به) زړونه تالو ته راشي او (هر سړی) به په غم کې ډوب وي. ظالمان به هیڅ داسې مهربان دوست او شفاعت کوونکی و نه مومي چې سفارش یې (د دوی د نجات لپاره) ومنل شي.

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾

(الله تعالیٰ) هغه خائنی سترگی چي (نامحرمو ته گوری) ډیری بڼی پیژنی، او د زړونو په ټولو پټو اسرارو هم ډیر بڼه خبر دی.

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ

اللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾

الله تعالیٰ په حق فیصله کوی او هغه باطل خدایان چي (مشرکین) یی د هغه په مقابل کي عبادت کوی، هیڅ قضاوت او فیصله نشی کولی، بیشکه چي الله تعالیٰ (د ټولو خبرو) اوریدونکی او (د ټولو اعمالو) لیدونکی ذات دی.

﴿أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ

قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ

بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾

آیا دوی په ځمکه کي نه ګرځی ترڅو د هغو خلکو انجام او عاقبت وویڼي چي له دوی وړاندي تیر شوی، او له دوی نه ډیر زیات پیاوړی وو، په ځمکه کي یی ډیر مستحکم آثار (هسکي ماتی او نظامی استحکامات) درلودل، خو الله تعالیٰ د ګناهونو د ارتکاب له امله (په سخت عذاب) راوښول، او بیا یی د الله تعالیٰ د مواخذي په مقابل کي هیڅ مدافع او ملاتړی نه درلود.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَاكْفَرُوا فَأَخَذَهُمُ

اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾

دغه (دردوونکي سزا) ځکه ورکړي شوي چې پيغمبرانو ورته روښانه دلايل راوړل خو هغوی (په تکبر او عناد سره) د کفر لاره غوره کړه، نو الله تعالی هم (په سخت عذاب) اخته کړل ځکه الله پاک پياوړی او د سخت عذاب ورکوونکی ذات دی.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾

او بیشکه چې مونږ، موسی له خپلو معجزو او څرگند دلیل سره ولیږه.

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمٰنَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾

فرعون، هامان او قارون ته، خو هغوی (په ځواب کې) وویل چې (موسی) یو دروغجن جادوگر دی.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي

ضَلٰلٍ ﴿٢٥﴾

کله چې (موسی) زمونږ د حق پیغام هغوی ته ابلاغ کړ، نو (فرعون او چارواکو یې) امر وکړ چې د موسی د مؤمنو ملگرو ځامن دي له یوې مخې له تیغه تیر شي، او بنځمنې دي یې (د بیگار او شاقه خدمت لپاره) ژوندی وساتل شي، خو د کافرانو ټولې دسیسې او چلوټې ناکامې او د دوی پخپلې رسوایي او ذلت تمامې شوی.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ

دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾

او فرعون وويل: (ای زما مشاورینو!) ما پریردی چي موسی وورنم، او دی دی (د خان ساتنی لپاره) خپل رب راوغواری. زما ویره دا ده چي (که دی ژوندی پاتی شی) ستاسو دین به بدل کری او یا به په دی خاوره کي د فساد او گډوډی اور بل کری.

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ

بِیَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾

او موسی وويل: زه د هر متکبر سرکش نه چي د حساب په ورځ ایمان نه لری، هغه ذات ته پناه وړم چي هم زما او هم ستاسو رب دی.

وَقَالَ رَجُلٌ مُُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ
رَجُلًا أَن يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِن
يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِن يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ
الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ﴿٢٨﴾

او د فرعون د کورنی یو مؤمن سړی چي خپل ایمان یي (تر دغه وخته) پټ ساتلی و، وويل: آیا داسي سړی وژنی چي وایی: زما رب الله تعالی دی؟ او ستاسو د رب له لوری یي تاسو ته روښانه دلایل راوړی. که هغه دروغ وایی، نو د دروغو زیان یي خپل دی، او که رښتیا ویونکی وی نو د هغه عذاب یوه برخه به په تاسو راپریوزی چي دی یي درته وعده درکوی، ځکه الله تعالی هغه چاته نیکه لار، نه بنیایي چي چاري یي د اسراف او دروغو په بنسټ ولاړی وی.

يَقَوْمٍ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾

ای زما قومه! نن د دی خمکی واکمنی ستاسو په لاس کی ده، او تاسو یی واکمنان یاست، خو که د الله تعالی عذاب راشی څوک به راسره د نجات لپاره مرسته وکړی؟ فرعون وویل: زما رایه ستاسو لپاره غوره او معتبره ده (چې موسی باید له منځه لاړ شی) او زه ستاسو د خیر او نیکمرغی خبره کوم.

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾

او هغه مؤمن سړی وویل: ای زما قومه! ویره مې داده چې په تاسو به هم د نورو قومونو په شان د (عذاب) ورځ راشی.

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾

هغه ورځ چې په عادیانو او ثمودیانو او له هغوی نه په وروستیو قومونو راغلي وه، الله تعالی پخپلو بندگانو هیڅکله هم د ظلم اراده نه لری (بلکه همدا انسانان دی چې پخپله د گناهونو په ارتکاب سره په ځانونو ظلم کوی).

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾

او ای قومه ویریرم چې په تاسی به د چیغو او فریاد ورځ راشی (هغه ورځ چې خلک به یوبل ته د مرستې چیغې نارې وهی خو هیڅوک به د چا د درد دوا نشی).

يَوْمَ تُولُونُ مَدْيَنَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ

هَادٍ ٣٣

هغه ورځ چې تاسو هر يو به (د عذاب د شدت له امله هره خوا) په شا تېښتي (خو بېرته به راگرځول كېږي) او د الله تعالى له عذاب نه به هېڅ ناجي او ساتونكي پيدا نه كړي، او څوك چې الله تعالى يې (د كبر او عناد له امله) بې لارې كړي، بل هېڅ لارېښود به و نه مومي.

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّ مِمَّا
جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ

رَسُولًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ٣٤

او له دې وړاندې يوسف هم تاسو ته څرگند دلايل راوړي وو، خو تاسو تل د هغه په باب په شك او ترديد كې واست، تر څو هغه له دنيا لاړ، او بيا تاسو ويل چې د هغه له مرگه وروسته به الله تعالى بل پيغمبر را ونه ليري، په دې توگه الله تعالى هر مسرف ترديدونكي گمراه كوي.

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَهُمْ كَبْرٌ مَقْتًا
عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ

مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ٣٥

هغه كسان چې د الله تعالى د آيتونو په باب بې دليله ناندرې او بحثونه كوي، دغه عمل يې د الله تعالى او مؤمنانو لپاره د سختې دېښمنۍ وړ دی، په دې توگه الله تعالى د هر كبر كوونكي بې رحمه سرکش په زړه د (بدبختي) تاپه لگوي.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَنُ ابْنُ لِي صِرَاحًا عَلَيَّ أَبْلَغُ الْأَسْبَابِ ٣٦

او (فرعون) وویل: ای هامانه زما لپاره یوه لوړه آسمان څکي مایې جوړه کړه چې ورباندې (پورته د آسمان لپارو او) دروازو ته ورسېږم.

أَسْبَبَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا
وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا

كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾

د آسمان په لپارو، تر څو د موسی د رب معلومات وکړم (چې څوک دی او چیرته دی). ما ته خو موسی دروغجن بڼکارى. (الله تعالى فرمایي:) او په دې توگه مو، فرعون ته د هغه ناوړه عمل بڼه بڼکاره کړ، چې د الله تعالى له لارې لیرې پاتې شو. او بیشکه چې د فرعون پلان او دسیسه د زیان او تباهی سره مخامخ وه.

وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ

الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾

او هغه مؤمن سړی وویل: ای قومه! زما پیروی وکړی چې نیکه لار درته وښایم.

يَقَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارٌ

الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾

ای زما قومه دا د دنیا ژوند یوه بې ارزښته او نا پایښته متاع ده، خو د آخرت ژوند بې له شکه ابدی او تلپاتې دی.

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن

ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ

يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

څوک چې بد عمل وکړی د هماغه بد عمل سزا به وینی او کوم نارینه یا ښځه چې نیک کار وکړی او مؤمن هم وی نو جنت ته به ورځی او بی حسابته روزی به یې په برخه وی.

❁ وَيَقَوْمِ مَا لِي اَدْعُوَكُمْ اِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونِي اِلَى

النَّارِ ٤١

او ای قومه، د تعجب وړ ده چې زه تاسو (له دنیوی او اخروی بدمرغی نه) د نجات لور ته رابولم او تاسو ما اور ته راکاږی.

تَدْعُونِي لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاَشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَاَنَا

اَدْعُوَكُمْ اِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَرِ ٤٢

تاسو، ما دی ته هڅوی چې (معاذالله) له الله تعالی نه منکر او کافر شم (او د جاهلانو او ناپوهانو په شان) له هغه سره داسې شریکان غوره کړم، چې د الوهیت لپاره یې هیڅ علمی دلیل او بنسټ نشته او زه تاسو د برلاسی او بینونکی ذات (الله تعالی) په لور رابلم.

لَا جَرَمَ اَنْمَا تَدْعُونِي اِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْاٰخِرَةِ

وَاَنْ مَرَدْنَا اِلَى اللّٰهِ وَاَنْ الْمُسْرِفِيْنَ هُمْ اَصْحَابُ النَّارِ ٤٣

ثابته خبره دا ده (هغه باطل خدایان) چې تاسو ورته ما رابولی په دنیا او آخرت کې ورته د الوهیت او ربوبیت (او چاته د گټې او ضرر رسولو) هیڅ قوت نشته، او مونږ ټول د الله تعالی حضور ته ورگرځو، او بیشکه چې له حده تیری کوونکی د دوزخ اوسیدونکی دی.

فَسَتَذْكُرُونَ مَا اَقُولُ لَكُمْ وَاَفُوْضُ اَمْرِيْ اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ

بَصِيْرٌ بِالْعِبَادِ ٤٤

نو زر ده چې تاسو به زما د خبرو په حقیقت ښه پوه شی او زه خپلې ټولې چارې الله تعالی ته سپارم، بیشکه چې الله تعالی د خپلو بندگانو په (اقوالو او افعالو) ډیر ښه لیدونکی دی.

فَوْقَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَّامُكُرُوا^ط وَحَاقَ بِئَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ

الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾

نو الله تعالى، د فرعونيانو ٽولي دسيسي شندي ڪري او (موسي او ٽول مؤمنان يي) د هغوي له شر نه په امن ڪي وساتل او په فرعونيانو يي سخت عذاب رانازل ڪر (چي ٽول د قلمزم په بحيره ڪي ڊوب شول).

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا^ط

ءَالِ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

(عذاب يي) اور دي چي (په عالم برزخ ڪي به) سهار ماڻهام ورته وربنودل ڪيري، او د قيامت په ورڇ به (اعلان وشي:) ورننوزي اي فرعونيانو تر ٽولو سخت عذاب ته.

وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ

أَسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَبَرُونَ عَنَّا

نَضِيبًا مِّنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾

او ڇه ڪله د اور په لمبو ڪي له يو بل سره په جگرو او ناندرو واورى، نو ضعيفان به خپلو متڪبرو مشرانو ته وائي چي مونڊر خو (په دنيا ڪي) ستاسو نوڪران او پيروان وو، اوس خو دا اور ڇه نا ڇه را نه ڪم ڪري.

قَالَ الَّذِينَ أَسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدَّ حَكَمَ

بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾

مستڪبرين او باداران به يي ووايي: مونڊر خو ٽول يو شان په اور ڪي پراڻه يو. بي له شڪه چي الله تعالى د خپلو بندگانو ترمنڱ (د عدالت او انصاف په رڻا ڪي) فيصله ڪري ده.

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا

يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

په اور کي پراته کسان (چي کله له خپلو مشرانو څخه مايوسه او ناهيلي شي) نو د دوزخ ساتونکو پرېنتو ته به ووايي چي رب ته مو زمونږ لپاره دعا وکړي ترڅو يوه ورځ عذاب خو له مونږ نه کم کړي (او مونږ لږه شان د آرام سا واخلو).

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا

فَادْعُوا وَمَا دَعَوْا إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾

(د دوزخ ساتونکي به ورته) ووايي: آيا پيغمبرانو درته روښانه دلايل نه وو راوړي؟ دوی به ووايي: هو راوړي يې وو. (ساتونکي به) ووايي: (که هر څومره دعاوی وکړي او بينني وغواړي خو وخت تير دی او اوس) د کافرانو دعا نه منل کيدونکي ده.

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ

الْأَشْهَادِ ﴿٥١﴾

حقيقت دا دی چي مونږ له خپلو پيغمبرانو او مؤمنانو سره په دنيوی ژوند او د گواهانو د احضاريدو په ورځ مرسته کوو.

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ

الْدَّارِ ﴿٥٢﴾

هغه ورځ چي ظالمانو ته به يې معذرتونه هيڅ گټه ونه لري، بلکه د الله لعنت او (د دوزخ) بد کور به يې په برخه وي.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾

او بیشکه چي مونږ موسی ته هدايت (تورات) ورکړی او همدغه کتاب مو بنی اسرائیلو ته په میراث پری ایښی و.

هُدَىٰ وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾

هغه کتاب چي (سر تر پایه) د عقل او پوهي د خاوندانو لپاره د پند او نصیحت ذخیره وه.

فَاصْبِرْ إِنِّي وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَأَسْتَغْفِرُ لَذَنبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ

رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ﴿٥٥﴾

نو! ای پیغمبره! ته هم د پخوانیو پیغمبرانو په شان) په صبر او ثبات سره خپل رسالت ته دوام ورکړه، بیشکه چي د الله تعالی وعده حقه ده (او د دښمنانو ټولې دسیسې او ناوړه پلانونه به شنډ کړی نو ای د مبارک قرآن مخاطبه!) له رب نه د خپلو تقصیراتو بښنه وغواړه او سهار ماښام یې ثنا او تسبیحات بیانوه.

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِن

فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرًا هُمْ بِلَاغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾

هغه کسان چي د الله تعالی د آیتونو (او آسمانی کتابونو او انبیانو د معجزو د بطلان لپاره) یې دلیله مناقشې او بحثونه کوي، زړونه یې له غرور او تکبر له هغو ناوړو هیلو او اهدافو نه ډک دي) چي هیڅکله هم ورته رسیدلی نشي نو (له دغو کسانو نه) الله تعالی ته پناه یوسه بیشکه چي الله تعالی (د هغوی د ټولو اقوالو او افعالو) اوریدونکی او لیدونکی ذات دی.

لَخَلَقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ

أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

(د لویو جسامت لرونکو) آسمانونو او ځمکې د ایجاد او پیدایښت کار (چې الله تعالی پخپل قدرت سرته رسولی) د انسان له خلقت نه ډیر لوی او دروند دی. خو زیاتره خلک د حقایقو په معرفت نه پوهیږی (او له خپل دویم ځل ژوند نه منکریری).

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

(او) لکه څنگه چې) یو روند، د لید او بصیرت له خاوند سره برابر نه دی، نیک عمله مؤمنان هم له مفسدینو سره نشی پرتله کیدی. لږ شان (په دغو حقایقو) فکر وکړی.

إِنَّ السَّاعَةَ لَأَنِيَّةٌ لَّارِيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا

يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

قیامت خامخا او بی له شکه راتلونکی دی، خو زیاتره خلک پرې ایمان نه لری (او په غرور او تکبر سره ترې انکار کوی).

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ

عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾

او ستاسو رب وایی: ماته دعا وکړی چې دعا مو قبوله کړم، څوک چې زما له عبادته په تکبر سره غاړه غړوی، ډیر زر به خوار او ذلیل دوزخ ته وغورځول شی.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

الله تعالى هغه ذات دی چې شپه یې ستاسو د راحت او آرام او ورځ یې درته د کار او فعالیت لپاره روڼه او روښانه پیدا کړه. ربنتیا چې الله تعالى په خلکو باندې د ډیر لوی فضل او مرحمت لورونکی دی، خو زیاتره خلک یې (د نعمتونو او لورینو) شکر نه اداء کوی.

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِّي
تُؤْفِكُونَ ﴿٦٢﴾

همدا دی ستاسو رب الله تعالى، چې د ټولو اشیاو او موجوداتو خالق او مؤجد دی، له هغه نه غیر بل خدای نشته، نو ولي (له حق نه) بی لاری کیږی؟

كَذَٰلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾

(لکه څنګه چې تاسو بی لاری یاست په هر عصر کې) د الله تعالى له آیتونو ټول منکرین هم له حق نه بی لاری دی.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾

الله تعالی هغه ذات دی چې ځمکه یې ستاسو لپاره د امن او هوسایي وړ وگرځوله او آسمان یې ورباندې د تینګ او مستحکم) چټ پڅیټ جوړ کړ. تاسو ته یې بڼکلی صورتونه او څیرې درکړې، او (ستاسو له طبیعت سره موافق) پاک خواړه یې در په برخه کړل. دا دی ستاسو رب الله تعالی، نو د ډیر برکت لرونکی دی الله تعالی د ټولو کایناتو رب.

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ

لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

هغه (بې زواله) ژوندی ذات دی، له هغه نه غیر بل خدای نشته، نو په داسې مخلصانه توګه یې عبادت وکړی چې ایمان او عبادت مو د هغه لپاره ځانګړی (او له هر ډول شرک نه پاک وی). د ډیرې زیاتې او کاملې ستاینې وړ دی الله تعالی د ټولو مخلوقاتو او کائناتو رب.

﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي

الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأَمَرْتُ أَنْ أَسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٦٦﴾

(ای پیغمبره!) ووايه زه د هغو باطلو خدایانو له عبادته چې تاسو د الله تعالی په مقابل کې غوره کړی، منع شوی یم، او د خپل رب له خوا راته (د توحید د حقانیت) روښانه دلایل راکړی شوی، او موظف یم چې یوازې د رب العالمین احکامو او فرمانونو ته غاړه کېږدم.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا

وَمِنْكُمْ مَنْ يُنَوِّفُ مِنْ قَبْلِ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ

تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

الله تعالیٰ هغه ذات دی چې تاسو یی له خاوري پیدا کړی، بیا یی له نطفی، بیا یی له علقی، او بیا یی د ماشومانو په شکل د میندو له ارحامو راوویستی، تر څو د قوت او پیاوړتیا مرحلې ته ورسیري، بیا زاړه او عمر خوړلی شوی، او ځینې مو دغې مرحلې ته له رسیدو وړاندې وفات کيږي او ځینې مو تر ټاکلي مودې ژوندی پاتې کيږي، ترڅو (د حق په باب) له تعقل نه کار واخلي.

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ

فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾

(او) هغه ذات دی چې ژوند او مرګ یی په واک کې دی، او د هر شی د خلقت او ایجاد اراده چې وکړي، همدومره امر ورته کوي چې «پیدا شه!» او بیا هماغه شی یی له ځنډه پیدا وی.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنِّي يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾

آیا هغو کسانو ته نه گوري چې د الله تعالیٰ د آیتونو (د ابطال) لپاره مجادلي او مناقشي کوي، ځنډه له (حق نه باطل ته) منحرف کيږي.

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ

يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

هغه کسان چې زمونږ له قرآن او دیني احکامو څخه چې مونږ د خپلو انبیاءو په وسیله استولی انکار کوي، ډیر زر به (د خپل انکار او عناد په ناوړه نتایجو) خبر شي.

إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾

کله چې یی د اور غاړه کې او ځنځیرونه په غاړو او اور ته راکښل شي.

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾

(لومړی) جوشیدلو اوبو او بیا اور ته وروغورزول شي.

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيُّنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾

بيا ورته وويل شى چيرته دى هغه باطل خدايان مو، چي له الله تعالى سره مو (په ربوبيت او اولوهيت كي) شريك گنل؟

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل لَّمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا

كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

(هغه چې) د الله تعالى په خای (مو ورته عبادتونه كول) دوى به ووايي: هغوى خو اوس ټول داسي زمونږ له سترگو پناه دى (لكه چې) بيخي مونږ د دوى عبادت كړى نه دى. په همدې توگه الله تعالى، كافران بي لاري كوى.

ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ

تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾

(دغه عذابونه) په ځمكه كي ستاسو د ناحقه مزو چرچو او له غرور او تكبر نه د ډكو خداگانو نتيجه ده.

أَدْخَلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى

الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾

اوس نو، ننوځى د دوزخ په دروازو، او همدلته مو تلپاتي اوسيدل دى. رښتيا هم څومره بد خاى دى د متكبرينو د هستوگني لپاره.

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَكَيْمَانُ رَيْنِكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ

تَوَفِينِكَ فَإِلَيْنَا يَرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾

نو) اى پيغمبره! د كافرانو او مشركينو د زورونو او گستاخيو په مقابل كي) له صبر نه ډكه سينه سپر كړه (او باورى اوسه چې) د الله تعالى وعده حقه ده. نو كه دوى ته د ټاكل شويو عذابونو يوه برخه، ته پخپل ژوند وويني، او كه ستا د رحلت نه وروسته ورباندي نازل شى) هيڅ خبره نه ده، په هر حال) دوى زمونږ حضور ته راتلونكى دى (او د خپلو ناورو اعمالو په سزا به محكوم شى).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾

او مونږ ستا نه وړاندي، نور پيغمبران هم ليرولي، چي د هغوي د يو شمير د ژوند داستانونه مو تاته اورولي او د ځينو مو درته نه دي بيان كړي. هيڅ پيغمبر ته نه بنيای چي د الله تعالی له اجازي نه غير، كومه معجزه وړاندي كړي، او كله چي الله تعالی (د اسلام د لوجو د بښمنانو په باب) حكم صادر كړي، نو د حق (او عدالت) په رڼا كې به وړباندي فيصله وشي او همدا وخت دي چي باطل پرستان به له، نه جبرانيدونكي زيان سره مخامخ شي.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾

الله تعالی هغه ذات دي چي ستاسو لپاره يي څاروي پيدا كړي، چي ځيني يي ستاسو د سپرلي لپاره او د ځينو يي غوښي ستاسو د خوراك لپاره دي.

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾

او ستاسو لپاره نورې گټې هم لري، او هر خوا چي وغواړي خپل مالونه او وسايل وړباندي انتقالولي شي، او د څارويو او كښتيو په سپرلي (اوږده واټنونه هم وهلي شي).

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَآيَ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾

او (الله تعالی) تاسو ته (پرله پسې د خپل قدرت او ربوبيت) نښانې بيانوي، نو تاسو يي له كوم دليل او معجزې نه منكريري؟

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا
 أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

آيا (دا خلق) په ځمکه کې نه ګرځي او په دقت نه ګوري چې د پخوانيو (منکرينو او سر
 غروونکو) انجام څنگه و؟ هغوی چې هم په شمير او هم په قوت کې له دوی نه زيات پياوړی
 وو، او په ځمکه کې ترې ټينګې او مستحکمې کلاګانې او ماڼۍ پاتې شوي دي، خو شمير او
 قدرت يې دوی (له الهی عذاب) و نه شو ژغورلی.

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ
 وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾

کله چې ورته پيغمبرانو روښانه دلايل راوړل، پخپله لږه شان پوهه چې ورسره وه ډير خوښ
 وو (او په نور څه يې هيڅ فکر نه کاوه) خو بالاخره هغه عذاب راوښول چې دوی به ورباندې
 ملنډې وهلې.

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ
 مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾

نو کله چې يې زمونږ شديد عذاب وليد ويې ويل: بيشکه چې په واحد او لاشريک ذات الله تعالى
 مو ايمان راوړی او له خپلو باطلو خدايانو نه منکر يو.

فَلَمْ يَكُنْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي
 عِبَادِهِ ۗ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

خو د عذاب په ليدلو ورته ايمان راوړلو هيڅ ګټه ونه کړه. دا هغه الهی کرنلاره ده چې له ډير پخوا نه د انساني پرګنو په وړاندې را روانه ده)
 چې د عذاب په رارسيدو، بيا ايمان راوړل نه منل کيږي) او همدا وجه ده چې کافران له (نه جبرانيدونکي) زيان سره مخامخ دي.

« تمت سورة الغافر بفضل الله و عونه والحمد لله رب العالمين »

=====